

- אח"כ בא אצלי בהיר, סורוקי, רטנר ושוטני בדבר סניף לבית ברל  
בשדה בוקר. אמרתי שלדעתי כל הנאים לסמינריון לששה חדשים ויזרח צריך  
יהיה להעביר לשדה בוקר כשיבנה שם בית ברל. נחזרו שחי שאלוחו  
1) מסקיה - עבודה החלטידים חצי יום מטבח וחדר אוכל - לחוד או במסך  
שדה בוקר, 2) איחוד בית ברל - על הגבעות או בקרבת הנגב. על הדבר הראשון  
אדון עכ מזכירה המסק בימי המסח. על הדבר השני נתייעץ ביום ד', חז"ט,  
כשהיר וחבריו יבואו לשדה בוקר.

21.3.58, יום ו'

בא אצלי נחמיאק

- בערב בא אצלי אדמונד די-רוטשילד, שמירא ממילנו וב"כ הבונדס  
בצרפח. אדמונד לא בא אסא עד עכשיו לבארץ על מי דרישה ג'ימי - לא  
התבגר דיו. רוצה להמשיך מפעל סבא שלו. דיברנו על הצנור באילה. הסכיף  
לי כי למטל פרט יש רק 4 מיליונים טון נפט, השאר שייך לקונסורציום.  
עומדים לקדוח בצמון ורוצים להניח צנור דרך תרכיה (יעלה כשמונה מאות  
מיליון דולר). אכרחי כי צנור מאילה יורד נוח ויותר זול. אמנם יש  
לחשוש להפרעות מצד נאצי. אבל יש החחייכות ארצ"ב ושאר סדינות ימיות על  
חוטש חשיט באילה.

22.3.58, שבת

מעשר עד חמש בבית ברל. לפני הצהריים הרצאתי על בעיותינו המדיניות -  
מטים ודרכים. ההרצאה ארכה שלוש שעות - מאז הועידה השניה של ההסתדרות  
(1922) לא הארכתי בדיבור כל כך. למרות זאת לא נטבע גרוני אף פעם. נכרת  
פעולת מ.ט. אה"צ שאלות וויכוחים.

בחמש חזרתי למלון.

- הצעתי לגיורא לכנס הדור הצעיר - חברי מטלגה ובלתי מטלגתיים,  
בהשתתפות יזהר, מטה, שסעון, אהרון קציר וצעירי ההחייכות (קבוצים